

Markkinoiden määrittäminen

- 7) Jos patentoitu lääkevalmiste voidaan potilaan hoidossa korvata useilla muilla samaan ryhmään kuuluvilla lääkkeillä ja jos väitetyn SEUT 102 artiklassa tarkoitetun määräävän aseman väärinkäytön muodostaa patentinhaltijan menettely, jolla suljetaan kyseisen lääkkeen rinnakkaisvalmisteet tehokkaasti pois markkinoilta, onko nämä rinnakkaisvalmisteet otettava huomioon merkityksellisten tuotemarkkinoiden määrittämisessä, vaikka niitä ei voitaisi saattaa markkinoille laillisesti ennen patentin voimassaolon päättymistä, jos (mikä on epävarmaa) patentti on pätevä ja sitä loukattiin näillä rinnakkaisvalmisteilla?

Väärinkäyttö

- 8) Kolmannessa, neljännessä ja viidennessä kysymyksessä kuvatuissa olosuhteissa, jos patentinhaltijalla on määräävä markkina-asema, merkitseekö sen menettely tällaista sopimusta tehtäessä SEUT 102 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä?
- 9) Onko kahdeksanteen kysymykseen vastattava eri tavalla, jos patentinhaltija tekee tämän tyyppisen sopimuksen välttääkseen oikeudenkäynnin vireille panemisen eikä jo vireille pannun oikeudenkäynnin sopimiseksi?
- 10) Onko kahdeksanteen tai yhdeksanteen kysymykseen vastattava eri tavalla, jos
- a) patentinhaltijan strategiana on tehdä useita tällaisia sopimuksia rinnakkaisvalmisteiden rajoittamattomaan markkinoilletuloon liittyvän riskin estämiseksi ja
 - b) ensimmäisestä tällaisesta sopimuksesta seuraa, että niiden kansallisten järjestelyjen, joiden mukaisesti terveydenhuoltoviranomaiset korvaavat apteekkeille näille lääkevalmisteiden hankkimisesta aiheutuneet kustannukset, rakenteen vuoksi kyseisen lääkevalmisteiden korvattavuutta on alennettu, mistä syntyy huomattavia säästöjä terveydenhuoltoviranomaisille (vaikkakin nämä säästöt ovat huomattavasti pienemmät kuin ne, joita syntyisi rinnakkaisvalmisteiden itsenäisestä markkinoilletulosta sen jälkeen, kun rinnakkaisvalmistaja on voittanut patenttia koskevan riita-asian tuomioistuimessa), ja
 - c) nämä säästöt eivät olleet asianosaisten tarkoituksena, kun ne tekivät kyseisiä sopimuksia?

Valitus, jonka Bruno Gollnisch on tehnyt 7.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-624/16, Gollnisch v. parlamentti, 7.3.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-330/18 P)

(2018/C 240/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bruno Gollnisch (edustaja: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Valituksenalaista tuomiota koskevat vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen 7.3.2018 antama tuomio T-624/16 on kumottava
- kysymykset, jotka on esitetty oikeuskäytännön osalta, on ratkaistava lain mukaisesti
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimen asian ratkaisemiseksi uudelleen

- valittajalle on myönnettävä 12 500 euroa korvauksena oikeudenkäyntikuluista muutoksenhakumenettelyn yhteydessä
- parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaatimukset, jotka esitetään siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään

- pääasia on ratkaistava, jos unionin tuomioistuin katsoo, että sillä on riittävät tiedot
- Euroopan parlamentin pääsihteerin 1.7.2016 tekemä päätös sekä tiedoksianto ja täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka sisältyvät varainhoidosta vastaavan pääjohtajan 6.7.2016 päivättyyn kirjeeseen ja 5.7.2016 päivättyyn veloitusilmoitukseen nro 2016–914, on kumottava
- valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä
- valittajalle on myönnettävä 20 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Toissijaiset vaatimukset

- asian käsittelyä on lykättävä, kunnes Ranskassa vireille pannut rikosoikeudenkäynnit saatetaan päätökseen
- on päätettävä, että pääsihteerin päätöksen täytäntöönpanoa lykätään tällä välin ja että tältä osin perityt summat palautetaan valittajalle kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee pääsihteerin toimivallan puuttumista ja parlamentin työjärjestyksen 25 artiklan 3 kohdan rikkomista

Valituksenalaisessa tuomiossa myönnetään pääsihteerille päätöksentekovalta ja valtuutetaan hänet päättämään yksin, että jokin maksu on perusteeton, kun taas säännösten sanamuodon ja aikaisemman oikeuskäytännön mukaisesti hänellä on vain asian selvittämistä, ehdotusten tekemistä ja täytäntöönpanoa koskeva toimivalta.

2. Toinen valitusperuste, joka koskee "una via electa" –periaatteen ja sen periaatteen loukkaamista, jonka mukaan riitaasioiden oikeudenkäynnissä on odotettava rikosoikeudenkäynnin ratkaisua

Valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan virheellisesti, että periaate, johon oli vedottu, kuuluu kansallisen oikeuden, ei unionin oikeuden alaan ja että kyseessä olevassa asiassa ei ollut kyse rikosasiasta.

3. Kolmas valitusperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Valituksenalaisessa tuomiossa 1) jätettiin tunnustamatta valittajan perusoikeus tulla kuulluksi, koska häneltä evättiin tämä oikeus koko menettelyn ajan, 2) hyväksyttiin luonnehdinta, jonka parlamentin hallinto teki pelkkien epäilyjen perusteella, vaikka kyse oli valittajasta kyseisen menettelyn aikana esitetyistä perusteettomista väitteistä ja vaikka näiden väitteiden vaihtuvuus ja epätasällisuus oli esteenä tehokkaalle puolustautumiselle, 3) jätettiin ottamatta huomioon seuraukset, joita aiheutui siitä, että hallinto jätti vastaamatta valittajan kirjeisiin, joissa tämä tiedusteli, minkä tyyppistä näyttöä hänen odotettiin esittävän avustajansa työstä.

4. Neljäs valitusperuste, joka koskee syrjintää ja fumes persecutionisia sekä todistustaakan virheellistä kääntymistä

Valituksenalaisessa tuomiossa ei määritelty syrjintää ja fumes persecutionisia merkitsevää menettelyä tällaisiksi, ja siinä katsottiin, ettei oikeuskäytäntöä, johon valittaja vetosi, voida soveltaa analogisesti tapauksiin, joissa on kyse poliittisesta syrjinnästä.

5. Viides valitusperuste, joka koskee puutteellisia perusteluita ja perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomista

Valituksenalaisessa tuomiossa katsottiin virheellisesti, että perusteettomien etujen palauttamista koskevan menettelyn välivaiheen asiakirjoilla ei ollut oikeudellista arvoa kyseisen menettelyn pätevyyden ja näin ollen lopullisen päätöksen pätevyyden kannalta. Valituksenalaisessa tuomiossa ei siis tehty johtopäätöksiä siitä, ettei valittaja voinut tietää, miten hän olisi voinut esittää näyttöä siitä, ettei rikkomista ollut tapahtunut, koska perustelut olivat vaihtelevat ja koska hallinto jätti vastaamatta hänen esittämiinsä täsmennyspyyntöihin.

6. Kuudes valitusperuste, joka koskee oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista

Valituksenalaisessa tuomiossa katsottiin, että parlamentin jäsenen tarve säilyttää avustajiensa työtä koskevat todisteet ei ole taannehtiva eikä sitova.

7. Seitsemäs valitusperuste, joka koskee näytön virheellistä luonnehdintaa, tosiseikkojen vääristämistä ja ristiriitaisia perusteluita

Valituksenalaisessa tuomiossa laadittiin yksipuolisesti, jälkikäteen, ilman oikeusperustaa ja epä johdonmukaisesti teoria siitä, mitkä avustajan työtä koskevat todisteet on tunnustettu ja hyväksytty, hylättiin mielivaltaisesti valittajan esittämät todisteet ja arvosteltiin valittajaa siitä, ettei hän esittänyt oikeudenkäynnin kuluessa uusia todisteita.

8. Kahdeksas valitusperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

Valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan yhtäältä, että soveltamisohjeissa ei jätetä pääsihteerille minkäänlaista harkintavaltaa päätöksen tekemistä varten ja toisaalta, että valittaja ei esittänyt riittäviä väitteitä soveltamisohjeita tai niitä asiakirjoja vastaan, joille ne perustuvat.
